

РЕШЕНИЕ

№ 20411

гр. София, 11.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 57 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИХАИЛ ДР. ДРАГНЕВ

при участието на секретаря ВЕСЕЛА М. МАРИНОВА
като разгледа докладваното от МИХАИЛ ДР. ДРАГНЕВ Гражданско дело № 20221110169842 по описа за 2022 година

Предявени са конститутивни искове за отмяна на уволнението, извършено със заповед № 2022-12-84/05.12.2022 г. – чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, за възстановяване на заеманата до уволнението длъжност „Пазач-портиер” при ответника – чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ, осъдителен иск за сумата от 5026,80 лв., представляваща обезщетение за оставане без работа в резултат от незаконното уволнение, ведно със законната лихва от предявяване на иска до окончателното изплащане – чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225 КТ, ал.1 КТ, както и обезщетение за неспазване срока на предизвестие по чл. 220 КТ в размер на 837,80лв. и обезщетение за неизползуван платен годишен отпуск по чл. 224 КТ в размер на 837,80лв.

Твърди се в исковата молба, че по силата на трудов договор № 084/18.05.2021г. ищецът е работил при ответника на длъжност „Пазач-портиер”. Твърди се, че трудовото правоотношение е прекратено със заповед № 2022-12-84/05.12.2022 г., считано от 05.12.2022 г., в срока за изпитване. Ищецът поддържа, че прекратяването на трудовото му правоотношение е незаконосъобразно поради липса на правно основание за прекратяването на договора по чл.71, ал.1 КТ. Сочи, че той е прекратен след срока, уговорен по чл. 71, ал. 1 от КТ на осн. чл. 326, ал. 1 от КТ. Излага подробни съображения и претендира отмяна на уволнението като незаконно, възстановяване на заеманата до уволнението длъжност, както и присъждане на обезщетение за оставане без работа в размер на 5026,80 лв., за неспазване срока на предизвестие в размер на 837,80лв. и за неизползуван платен годишен отпуск в размер на 837,80лв.

Ответникът не е депозирал в законоустановения срок отговор на исковата молба.

Съдът обсъди доводите на страните и като прецени, по реда на чл. 235 от ГПК, събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

По иска с правно основание чл.344 ал.1 от КТ.

Не е спорно между страните, а и се установява от представените трудов договор № РД 084/18.05.2021г. и допълнително споразумение към него, че между същите от същата дата съществува трудово правоотношение, като ищеца е заемала длъжността „Пазач“ в отдел Строителство и поддръжка на ответното дружество, като е уговорен срок за изпитване - 6м. в полза на работодателя.

Със Заповед № 2022-12-84/05.12.2022г. на управителя на „И.“ ЕООД трудовото правоотношение с ищеца е прекратено на основание чл.326, ал. 1 от КТ, считано от 05.12.2022г.

Недоказано от страна на работодателя остава прекратяването на трудовото правоотношение от работника на осн. чл. 326, ал. 1 от КТ по отправено от него писмено предизвестие, както е посочено в заповедта. Видно е също, че правоотношението не е било прекратено в срока за изпитване, предвиден в договора, който е изтекъл на 18.11.2021г. Още повече следва да се изтъкне, че такова основание не е посочено в заповедта на работодателя.

В действителност между страните не се спори относно незаконността на уволнението, като същата е призната от ответника с направено изявление от процесуалния му представител в съдебно заседание от 16.06.2023г.

С оглед горното съдът намира, че следва да признае уволнението за незаконно и да го отмени на осн. чл.344 ал.1 от КТ.

По иска с правно основание чл.344 ал.1 т.2 от КТ

-

Тъй като уволнението, извършено Заповед № 2022-12-84/05.12.2022г. е прието за незаконно, докато ищецът е работил към момента на прекратяване на трудовото правоотношение по трудов договор за неопределен срок при ответника, настоящият съдебен състав приема, че са налице всички предпоставки за уважаване на искането за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност – „Пазач” на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ.

По иска с правно основание чл.344 ал.1 т.1 вр.чл.225 ал.1 от КТ.

-

Основателността на иска за обезщетение поради незаконно уволнение пък се предпоставя от продължителността на периода, в който правото на обезщетение съществува

- от датата на незаконното уволнение до обявяването на недействителността от съда, но не повече от 6 месеца. В 6-месечния срок по чл. 225, ал. 1 КТ работникът има право на обезщетение, защото отношенията между него и работодателя се уреждат като при действителен трудов договор.

Разпоредбата на чл. 225, ал. 1 КТ предполага причинна връзка между правонарушението (незаконното уволнение) и вредата (оставането без работа).

В настоящият случай ищецът претендира обезщетение за периода периода 06.12.2022г. – 16.06.2023г. в размер на 5026,80 лв.

От представена трудова книжка, се установява, че в нея липсва отбелязване на друго нововъзникнало трудово правоотношение. Същото се извежда от справка за актуални трудови договори на ищеца от ТД на НАП за периода 01.05.2021г. до 09.06.2023г., в който се включва процесния. Тази справка доказва липсата на нововъзникнали трудови правоотношения след прекратяването на това с ответника до изтичане на шестмесечния срок.

Видно от материалите по делото и от допуснатата ССЧЕ е, че размера на последното брутно трудово възнаграждение, получено от ищеца за пълен отработен месец преди прекратяване на правоотношението е 714,26 лв. Следователно, доказан е размер на шестмесечното обезщетение от **4285,56 лв.**, до който следва да се уважи иска по чл. 344 ал.1 т.1 вр.чл.225 ал.1 от КТ.

По иска с пр. кв. чл. 220 КТ за обезщетение за неспазено предизвестие.

-

Обезщетение за неспазено предизвестие се дължи единствено при прекратяване на правоотношението. В хипотезата, в която работникът бива възстановен на работа, както е в случая, не се дължи такова. Следва да се спомене също, че при прекратяване на правоотношението на осн. чл.326, ал. 1 от КТ, каквото е посочено в заповедта, не се изисква едномесечно предизвестие, съответно не се дължи обезщетение за такова. Ето защо искът по чл. 200 КТ следва да се отхвърли като неоснователен.

Относно предявения иск с правно основание чл.224 ал.1 от КТ.

-

Според чл. 224, ал. 1 КТ при прекратяване на трудовото правоотношение работникът или служителят има право на парично обезщетение за неизползвания платен годишен отпуск пропорционално на времето, което се признава за трудов стаж. Следва да се приеме, че въпреки възстановяването на служителя на работа е налице предвидената в закона предпоставка, а именно прекратяване на трудовото правоотношение. Това е така, тъй като при тази хипотеза не се възстановява правото на работника му на платен годишен отпуск. Така приема и константната съдебна практика, а именно: Решение № 289 от 19.10.2011 г. на

ВКС по гр. д. № 618/2010 г., III г. о., ГК., както и Решение № 404 от 6.07.2010 г. по гр. д. № 322/2009 г. на ВКС.

От заключението по ССчЕ се установява срока – 19 дни и размера – 678,55 лв. на неизползвания от служителя платен годишен отпуск за 2022г.

Работодателят не е доказал плащане на задължението за обезщетението по чл.224 ал.1 от КТ.

Като взе предвид горното съдът счита, че следва да уважи претенцията по чл.224 ал.1 от КТ до размера от **678,55 лв.**

-

Относно разноските:

-

Предявен размер: 6702,40 лв.; Уважен размер: 4964,11 лв.; Отхвърлена част: 1738,29 лв.

Ищеца не е представил доказателства за реализирани разноски по делото.

Ответникът е представил доказателства за платено адвокатско възнаграждение в размер на 936 лв. С оглед разпоредбата на чл.78 ал.3 от ГПК на ответника следва да се присъдят разноски съответно на отхвърлената част от исковете в размер на **242,75 лв.**

На основание чл.78 ал.6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на съда държавната такса и съдебни разноски върху уважените искове. Като база ползва : ДТ 50,00 лв. – по исковете с правно основание чл.344 ал.1 т.1 и т.2 от КТ, 201,07 лв. – по иска с правно основание чл.225 ал.1 от КТ, 50 лв. по иска с пр. осн. чл. 224 КТ, както и 300 лв. депозит за ССчЕ или общо сумата от 601,07 лв. или съответно на уважената част от исковете **445,18 лв.**

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО И ОТМЕНЯ на основание **чл. 344 ал. 1 т. 1 от КТ** уволнението на **А. Ж. Б.**, с ЕГН: ***** и с адрес: гр. П., извършено с Заповед № 2022-12-84/05.12.2022 г. на управителя на „И.“ ЕООД, с ЕИК: ..., със седалище и адрес на управление: гр.

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание **чл. 344 ал. 1 т. 2 от КТ** **А. Ж. Б.**, с ЕГН:

***** и с адрес: гр. П., на длъжността, заемана от него преди уволнението - „Пазач“ в отдел „Строителство и поддръжка“ в „И.“ ЕООД, с ЕИК: ..., със седалище и адрес на управление: гр. ...

ОСЪЖДА „И.“ ЕООД, с ЕИК: ..., със седалище и адрес на управление: гр. ..., да заплати на **А. Ж. Б.**, с ЕГН: ***** и с адрес: гр. П., както следва:

- на основание **чл. 344 ал.1 т.3 вр.чл.225 ал.1 от КТ** сумата от **4285,56 лв.**, представляваща брутен размер обезщетение за времето, през което същият е останала без работа в следствие на незаконното уволнение за периода 06.12.2022г. – 16.06.2023г., ведно със законната лихва върху главницата считано от 22.12.2022г. до окончателното ѝ изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата на 4285,56 лв. до пълния предявен размер от 5026,80лв.;

-на основание **чл.224 ал.1 от КТ** сумата от **678,55 лв.**, представляваща брутен размер на обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за период от 19 дни, ведно със законната лихва върху главницата считано от 22.12.2022г. до окончателното ѝ изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата на 678,55 лв. до пълния предявен размер от 837,80 лв.;

ОТХВЪРЛЯ предявения от **А. Ж. Б.**, с ЕГН: ***** и с адрес: гр. П., срещу „И.“ ЕООД, с ЕИК: ..., със седалище и адрес на управление: гр. ..., иск с правно основание **чл.220 ал.1 от КТ** за сумата от **837,80 лв.**, представляваща обезщетение за неспазен срок на предизвестие при прекратяване на трудовото правоотношение.

ОСЪЖДА А. Ж. Б., с ЕГН: ***** и с адрес: гр. П., да заплати на „И.“ ЕООД, с ЕИК: ..., със седалище и адрес на управление: гр. ..., на основание **чл.78 ал.3 от ГПК** разносните по делото в размер на **242,75 лв.**

ОСЪЖДА „И.“ ЕООД, с ЕИК: ..., със седалище и адрес на управление: гр. ... на основание **чл.78 ал.6 от ГПК** да заплати в полза на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД** сумата от **445,18 лв.**, разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски градски съд.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____